

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 306  
van **TINE VAN DER VLOET**  
datum: 15 april 2019

---

aan **JO VANDEURZEN**  
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

---

*Personen met een beperking - Normering kameroppervlakte*

In het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) staat betreffende de kamergrootte volgende norm ingeschreven: "De minimaal vereiste grootte van de kamers is 16m<sup>2</sup> netto (exclusief de oppervlakte voor sanitair), met individueel sanitair met een douche, toilet én lavabo. Bij de kameroppervlakte kunnen ook de persoonlijke kasten worden geteld die in de gang worden voorzien omwille van bv. veiligheidsaspecten." Niet alle kamers worden echter met VIPA-regeling gebouwd; daarvoor geldt deze reglementering voor oppervlakte dus niet.

Ik kreeg een melding over een kamer die wordt verhuurd, waar de functionele oppervlakte (waar de hoogte van het plafond minstens 2,30 meter is) een pak kleiner was dan 16m<sup>2</sup>, en waarbij de kamer niet rechtstreeks bereikbaar is (om in de kamer te komen moet men door de kamer van iemand anders). In een verslag van de Zorginspectie bij de vergunde zorgaanbieder waarvan sprake, wordt aangegeven dat alle kamers tussen 12 en 16 vierkante meter zijn. Het gaat dan echter enkel over de grondoppervlakte en niet over de functionele oppervlakte.

1. Is er een bepaalde minimumnorm waar de Zorginspectie rekening mee houdt om kamers aan personen met een beperking te verhuren? Zo ja, welke? Wordt hierbij rekening gehouden met functionele oppervlakte?
2. Is het mogelijk om kamers te verhuren die niet rechtstreeks toegankelijk zijn? Is hiervoor decreetgeving die gevolgd moet worden inzake privacy?
3. Wat is de beleidsvisie van de minister inzake het opleggen van een minimumoppervlakte voor kamers? Welke oppervlakte acht hij 'leefbaar'?
4. Zijn er ook minimumnormen inzake leefruimte waar de Zorginspectie rekening mee houdt?

**ANTWOORD**

op vraag nr. 306 van 15 april 2019

van **TINE VAN DER VLOET**

---

1. Het VAPH heeft geen eigen architectonische en functionele normen voor voorzieningen en diensten die zorg aanbieden aan volwassen personen met een beperking.  
Alleen voor infrastructuur die door het VIPA gesubsidieerd wordt, zijn de geciteerde sectorspecifieke normen van toepassing.  
Als reglementaire basis geldt momenteel het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2011 betreffende de algemene erkenningsvoorwaarden en kwaliteitszorg van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap, dat in art.9, §4 oplegt ernaar te streven een maatschappelijk aanvaardbare ondersteuning te verstrekken aan de gebruiker of zijn omgeving.  
Het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteitszorg van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen stelt in art. 3, eveneens in vrij algemene termen, dat een voorziening verplicht is aan iedere gebruiker verantwoorde zorg te verstrekken, die voldoet aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit, maatschappelijke aanvaardbaarheid en gebruikersgerichtheid.  
Verder is er de Vlaamse wooncode, die vermeldt dat iedereen recht heeft op menswaardig wonen en dat daartoe de beschikking over een aangepaste woning, van goede kwaliteit, in een behoorlijke woonomgeving, tegen een betaalbare prijs en met woonzekerheid moet bevorderd worden.  
Een en ander kan niet los gezien worden van het principe dat personen met een beperking sinds de invoering van de persoonsvolgende financiering de regie van hun leven, dus ook de keuze van hun woonst, in eigen handen hebben.
2. De regelgeving legt niet expliciet op dat kamers rechtstreeks toegankelijk moeten zijn. Wel stelt het eerder geciteerde kwaliteitsdecreet, nog steeds in artikel 3, dat bij het verstrekken van de vermelde verantwoorde zorg respect voor de menselijke waardigheid en diversiteit, de bejegening, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het zelfbeschikkingsrecht van de gebruiker en iedere belanghebbende uit zijn leefomgeving moeten gewaarborgd zijn.
3. In de sectornormen van het VIPA wordt een netto-vloeroppervlakte van ten minste 12 m<sup>2</sup>, sanitair niet inbegrepen, vooropgesteld. Voor niet door VIPA gesubsidieerde infrastructuur is er geen minimumnorm vastgelegd.
4. De Zorginspectie hanteert een toetsingsinstrument voor de beoordeling van infrastructuur, waarin voor de kamers een oppervlakte van 12 m<sup>2</sup>, zonder sanitair, en voor de gemeenschappelijke leefruimten een oppervlakte van 4 m<sup>2</sup> per persoon vooropgesteld wordt, die evenwel niet reglementair afdwingbaar is.